

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg har den Ære for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 91 af 29. Marts 1924 om Indkvartering. I den citerede Lov om Indkvartering siges det i § 3, 3die Stykke, at naar Mandskab indkaldes for kortere Tid end 1 Maaned, kan der under saadan Indkaldelse saavel til dette Mandskab som til de i Kommunen i øvrigt indkvarterede Styrker til Kvarter anvendes Lokaler, der kun afgiver 10 Kubikmeter Luftrum pr. Mand og en mindre Gulvflade end foreskrevet. Det foreskrevne, som der sigtes til, er følgende: 15 Kubikmeter Luftrum pr. Mand og 4,25 Kvadratmeter Gulvflade. Disse Bestemmelser har i Praksis ført til visse Ulemper; navnlig er dette Tilfældet, naar under Foraarsindkaldelsen af Rekrutter i de første 8 Uger af disses Indkaldelsestid Styrker af Vintermandskabet fortsat er til Tjeneste, thi i saadanne Perioder er der for lidt Plads i Kaserne, saaledes at Ombygninger og Udvidelser af Kaserneetablissementerne vil blive fornødne, hvis man skal opfylde Indkvarteringslovens Ordlyd, medens disse Bygninger under normale Forhold, det vil altsaa sige i den allervæsentligste Del af Aaret, i øvrigt er fyldestgørende, saaledes at Udvidelser i Virkeligheden er overflødige.

Af Hensyn hertil forelægges det foreliggende Lovforslag, som gaar ud paa at foreslaa en Ændring af Indkvarteringslovens § 3, 3die Stykke, saaledes at 10 Kubikmeter Luftrum og under 4,25 Kvadratmeter Gulvflade er tilladeligt, naar der indkaldes Mandskab for kortere Tid end 2 Maaneder — i den gældende Lov siges der „for kortere Tid end 1 Maaned“ —, og naar Tjenestetiden for Mandskab til fortsat Tjeneste og Mandskab til første Indkaldelse falder sammen for en kortere Tid end 2 Maaneder. Vedtages denne Ændring, vil man med den nuværende Kaserneordning være i Stand til til de forskellige Tider at opfylde Indkvarteringslovens Bestemmelser, hvad man altsaa i Øjeblikket ikke er.

Men desuden omfatter Lovforslaget et Ændringsforslag til et andet Punkt af Indkvarteringsloven. I dennes § 22, 4de Stykke, bestemmes det nemlig, at Godtgørelse for Indkvartering ikke ydes, naar Indkvarteringen ikke varer over et Døgn og ikke er forbundet med Bispising. Denne Bestemmelse har vist sig uheldig, idet ved Manøvrer og tilsvarende Lejligheder skiftende Mandskab kan være indkvarteret paa samme Sted, hvert Hold for kortere Tid end et Døgn, men efterfulgt af følgende Holds Indkvar-

tering paa samme Sted, saaledes at, skønt intet Mandskab har opholdt sig paa det paagældende Indkvarteringssted et helt Døgn, har vedkommende Kvartervært dog haft Indkvartering fortsat løbende gennem flere Døgn. Af den gældende Lovs Bestemmelser følger det, at saadanne Kvarterværter ikke kan faa nogen Godtgørelse til Trods for, at de dog har et saare rimeligt Krav derpaa. Dette Forhold volder endvidere Besvær ved Opgørelsen af, hvilke Kvarterværter der skal have Godtgørelse, og hvilke der ikke skal have det, og det vækker ganske naturligt Utilfredshed paa Egne, hvor ret jævnlige Soldater maa indkvarteres. Jeg finder, at denne Utilfredshed er saare forstaaelig, og derfor stilles der her Forslag om, at den nævnte Bestemmelse i § 22, 4de Stykke, udgaar, saaledes at de Kvarterværter, der her er Tale om, og som hidtil altsaa ikke har kunnet faa Godtgørelse for Indkvartering, for Fremtiden kan faa det.

Krigsministeriet har meget levende ønsket dette Lovforslags Fremsættelse og Gennemførelse i indeværende Rigsdagsamling. Heri maa det høje Ting se Forklaringen paa, at Lovforslaget fremkommer saa langt henne paa Samlingen, som Tilfældet er. Man har nemlig ment det saare ønskeligt at faa Indkvarteringsloven ændret baade saaledes, at man til enhver Tid er i Stand til at opfylde dens Bestemmelser, og tillige saaledes, at man kan faa det Klagepunkt, som jeg her sidst har omtalt, fjernet snarest muligt.

I det høje Folketing har Lovforslaget faaet Tilslutning fra alle Sider, saaledes at det blev enstemmigt gennemført, og jeg tillader mig nu at anbefale det til det høje Landstings Velvillie og til hurtigt Behandling.

J. V. Christensen: Jeg kan, idet jeg henholder mig til den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, paa mit Partis Vegne anbefale dette lille Lovforslag til den hurtigste og velvilligste Behandling i det høje Ting. Begge Lovforslagets Afsnit synes mig meget rigtige og godt begrundede. Der vil ikke finde nogen Forringelse Sted af Mandskabets almindelige Vilkaar. Jeg gentager derfor min Anbefaling af, at Lovforslagets Gennemførelse maa ske netop saa hurtigt, som de paagældende Myndigheder ønsker det.

C. F. Sørensen: Da mit Parti kan tiltræde det foreliggende Lovforslag, skal jeg paa Partiets Vegne anbefale det til Vedtagelse.